

Ако можеха да говорят

Ива Роберт Милтенова

Когато се родиха, беше най-топлият ден в годината, намираха се в Африка и живееха на едно високо дърво. Малките папагалчета бяха много привързани едно към друго. Жълтото не можеше да лети, майка им се опитваше да го научи, но не успяваше. Въпреки това братчето му – Брант – не го остави, както направи тя, ходеше заедно с него и обикаляха Света. Чарлс беше много растроен, че не може да лети високо в небесата като другите птици, но просто не се получаваше.

Запознаха се с банда весели гълъби:

- Хей, виж го тоя, прилича на пингвин! Защо не може да лети ?!
- Стига, Майк, момчето си има проблеми. Хей, искате ли да ни придружите на панаира на птиците?

Братята се зачудиха, но Брант убеди Чарлс да распуснат малко.

- Имайте напредвид, че пътят е дълъг, а и не ни обичат много в Бразилия, брат ти ще трябва да полети! – погледнал пренебрежително към Чарлс сивия гълъб.

Всички се опитаха да му обяснят как летят и да го научат, но все не ставаше и не ставаше. Накрая решиха да се качат на кораб с провизии, отиващ точно, където е карнавала.

Докато пътуваха, Джина разказа една от своите истории, за да се разсеят малко:

- Онзи ден, както си летях, видях двама да скачат с парашут, но единият не успя да го отвори и падна в океана – засмя се тя.
- Джина, ужасна си! – отговори през смях Тоби.

Всички се опознаха през пътя, късно вечерта заспаха спокойни. Когато слънцето изгря, се събудиха от шума на криле и от ужасния глас на злия сокол Джеймс. Нямаха добри спомени от него и определено не им мислеше доброто. Тоби веднага скочи:

- Какво искаш този път Джеймс!?
- Как какво? Искам да се позабавлявам с малките си приятелчета. Ха-ха! Кои са тези смешници с вас?
- Отлитай Джеймс! – обади се Джина.

Соколет стрелна хищен поглед към нея:

- Ще се видим на карнавала пиленца! – изсмя се злобно, както винаги.
- Не му обръщайте внимание, той си е такъв – успокои ги Джина.

Късно вечерта птиците пристигнаха на брега на Рио де Жанейро. Чарлс и Брант бяха впечатлени от красотата на това място. Особено възхитен беше Чарлс, който забеляза един женски папагал да съзерцава окена от една скала.

– Хайде приятел, покани я!

– Не мога, Майк, притеснявам се – отговори Чарлс.

– Хей, момиче! – провикна се кафявият гълъб.

Птицата се обърна с объркан поглед.

– Ела с нас, ще купонясваме – каза Джина

Красавицата тръгна към нея и каза:

– Щом ще купонясвате, бройте и мен! На панаира ли отивате? – попита развълнувана тя.

– А ти как мислиш? – отговори с широката си усмивка Джина.

Усмихна се и новата им приятелка.

– Аз съм Лили, приятно ми е. Да отлитаме, а?

Чарлс сведе поглед смутено.

– Аз ще ви настигна.

Той беше очарован от Лили, от красотата ѝ и от жълтия ѝ цвят.

Всички тръгнаха, Брант разбира се ходеше до брат си. Имаха да извървят още доста път. Другите летяха пред тях.

Лили се приземи и започна да крачи до тях.

– Защо не летиш Чарлс?

Той се изчерви.

– Не знам, просто съм различен – каза засрамен той.

– Това не винаги е лошо – усмихна му се тя.

За тяхна „изненада“ се появи големият сокол. Веднага погледна злобно към Лили.

С теб имаме сметки за уреждане!

Тя полетя, опитвайки се да избяга, а Чарлс много се уплаши за нея, но не можеше да направи нищо – те бяха във въздуха. Другите гълъби летяха далече напред. Джеймс заби нокти в крилото на Лили и тя полетя светкавично надолу. Не! – изкрещя Чарлс.

Качи се на една висока скала и се хвърли след нея, без да се замисля. Започна да пада, но изведнъж си припомни красивата ѝ усмивка, разпери широко криле и полетя. Сърцето му биеше лудо. Той разбра, че не е недъгав!

Хвана Лили с малките си краченца и двамата се приземиха благополучно.

– Благодаря ти, ти ми спаси живота! Ти си моят герой – задъхано каза тя.

– Ти ми даде стимул, за да полетя! – усмихна ѝ се Чарлс.

Те се целунаха под блестящите звезди и отидоха заедно на карнавала, а от злият сокол нямаше и следа.